

Allah'ın bu kâinatın tek yaratıcısı, Hz. Muhammed'in de onun kulu ve resulü olduğunu aklım kabul ediyor; ama bu kabullenmenin kalbime de kâmil manada yerleşmesini istiyorum. Üstad'ın "eğer kalbin ölmemiş ise" dediği hâl bu mudur?

Üstad Hazretlerinin dediği gibi; **vesvese bir hüküm ya da tasdik olmadığı için insanı mesul etmez.**

Vesvesenin asıl zararı, onu zararlı vehmetmek, ümitsizliğe kapı açmaktır. Vesvesenin kalpten gelmediğinin ve hükümsüz olduğunun en büyük şahidi, kalbin bu durumdan müteessir olup üzülmesidir. Bu da o vesvesenin kişinin kalbinden gelmediğinin en büyük delilidir. **İnsan kabul edip tasdik ettiği bir şeyden dolayı üzülmez ve huzursuz olmaz.**